

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ
ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοσ# Του
Ιερού Ναού Αγίων Αποστόλων
Πέτρου & Παύλου
Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και
Πατριάρχου Γρηγορίου Ε΄
Τηλ. 2108027738

E-mail : agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapostoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018 1Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Μάμαντος μάρτυρος, Ιωάννου Κων/πόλεως Του ν#5τευτού
έτος 11^ο Τεύχος 492

Ο Γέροντας Αμφιλόχιος Μακρής (1888-1970)

Η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου, αποφάσισε την Τετάρτη 29 Αυγούστου 2018, την αγιοκατάταξη του Γέροντος της Πάτμου Αμφιλοχίου Μακρή (1889-1970).

Ο νέος άγιος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Αμφιλόχιος Μακρής, ήταν φίλος και πνευματικό παιδί του Αγίου Νεκταρίου. Υπήρξε πνευματικός πατέρας πολλών μεγάλων μορφών της Εκκλησίας, Ελλήνων και ξένων.

Διετέλεσε και ηγούμενος της Βασιλικής, Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Ιεράς Μονής του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου και Πατριαρχικός Έξαρχος Πάτμου. Επίσης ίδρυσε

τη Γυναικεία Μονή του Ευαγγελισμού Μητρός Ηγαπημένου το 1937.

Ο Γέρον Αμφιλόχιος Μακρής σημάδεψε την Πάτμο με τη μεγάλη πνευματική, εθνική και οικολογική προσφορά του. Υπήρξε εμπνευστής του ιεραποστολικού έργου στην Αφρική και αλλού, αφού μορφές, όπως ο αείμνηστος π. Χρυσόστομος Παπασαραντόπουλος και ο ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου, Μητροπολίτης Γάνου και Χώρας κ. Αμφιλόχιος (Τσούκος), υπήρξαν πνευματικά του παιδιά.

Ο παγκοσμίως γνωστός ιεράρχης του Οικουμενικού Θρόνου, Μητροπολίτης Διοκλείας Κάλλιστος Γουέαρ, ομολογεί ότι προσήλθε στην Ορθοδοξία εξαι-

τίας της γνωριμίας του με τον Γέροντα Αμφιλόχιο. Μάλιστα, στο βιβλίο του «Αρχή Ημέρας. Η ορθόδοξη προσέγγιση της Δημιουργίας» (Γουέαρ Κ., 2007, «Αρχή Ημέρας. Η ορθόδοξη προσέγγιση της Δημιουργίας», Ιερόν Προσκύνημα Αγίου Γεωργίου του Εν Ιωαννίνους, Ιωάννινα), αναφέρεται σε ένα περιστατικό που αποδεικνύει ότι η οικολογική κρίση «δεν μπορεί να λυθεί χωρίς αγάπη»: «Θυμάμαι τώρα, πώς στη δεκαετία του 1960, όταν ήμουν διάκονος στη Μονή Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στην Πάτμο, ο γέροντάς μας, ο πατήρ Αμφιλόχιος, συνήθιζε να μας λέει: Γνωρίζετε πως ο Θεός μας έδωσε μία ακόμη εντολή, που δεν αναφέρεται στην Αγία Γραφή; Είναι η εντολή να αγαπάτε τα δέντρα».

Η αγιοκατάταξη του Γέροντος Αμφιλοχίου έρχεται να επιβεβαιώσει την καθολική φήμη που είχε στη συνείδηση του λαού ως άνδρας ενάρετος και όσιος.

Η κοίμηση του οσίου Αμφιλοχίου και σημεία της αγιότητός του

(Από το βιβλίο «Ο ΓΕΡΟΝΤΑΣ ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ» του Αρχιμ. Παύλου Νικηταρά)

Σ' όλη του τη ζωή εβασανίζετο από αρρώστιες, ήταν ευαίσθητος στα κρυολογήματα και κάθε χρόνο τον επισκέπτετο η γρίπη... Τέλη Μαρτίου 1970 προσεβλήθηκε από πνευμονία· ήταν Μ. Τεσσαρακοστή και με δυσκολία δέχθηκε να πάρη λίγο γάλα. Έδωσε σε όλους τις συμβουλές που ο καθένας είχε ανάγκη. Είχε το προορατικό χάρισμα. Στην προσπάθεια των πνευματικών του παιδιών να τον κρατήσουν με ορούς λίγες μέρες στην ζωή, παρακαλούσε κι έλεγε: αφήστε με καλά μου παιδιά να φύγω, ήρθε η ώρα μου. Γιατί, Γέροντα, του 'λεγα, δεν μένεις μαζί μας τούτο το Πάσχα; Δίσταζε να μου απάντηση, και δεύτερη και τρίτη φορά τον παρεκάλεσα να μου πη πώς ξέρει ότι θα φύγει σύντομα κι εκείνος με δυσκολία μου απεκάλυψε: ευλογημένε Παύλε, είδα την Παναγία και τον Θεολόγο προ ολίγου και τους παρεκάλεσα να μείνω κοντά στα παιδιά μου κι αυτό το Πάσχα, αλλά μου είπαν «Δεν γίνεται άλλο, ελήφθη η απόφασις, Πάσχα θα κάμεις στους Ουρανούς μαζί μας» κι αυτό το λέγω σαν εξομολόγηση, επειδή με βιάζεις, μη το ειπείς σε άλλους.

Κι έφυγε από τον κόσμο της ματαιότητας, αφού έδωσε την ζωήν του για τους άλλους, αφού εργάσθηκε σαν καλός εργάτης στον αμπελώνα του Κυρίου, αφού αρίστευσε στις εξετάσεις του στο στάδιο των πνευματικών ασκήσεων, αφού υπηρέτησε και Εκκλησία και Πατρίδα σαν καλός χριστιανός και ακέραιος Έλληνας. Κοιμήθηκε στις 16 Απριλίου 1970 σε πλήρη διαύγεια των αισθήσεων του. Το λείψανό του πήρε μορφή ουράνια, όψη χαρούμενη κι ειρηνική, απέραντη γαλήνη βασίλευε στο ασκητικό του πρόσωπο, πράγματι αγιασμένου ανθρώπου έκφραση, που εκοιμήθει εν Κυρίω....

Αξίζει να προσθέσω ένα γεγονός που δείχνει πως εδέχετο μυστικές κλήσεις για την σωτηρία των άλλων και που θυμίζει τον μεγάλο Απόστολο των Εθνών που ήκουσε την φωνήν του Μακεδόνας «διαβάς βοήθησον ημίν». Ο αείμνηστος γέροντας ενώ ευρίσκετο στο κελλί του στην Μονή της Πάτμου,

ακούει κάποια Ελένη από την Ικαρία να τον καλεί να σπεύσει να την σώσει. Δεν χάνει καιρό, κατεβαίνει στο λιμάνι του νησιού και ως εκ θαύματος ευρίσκει ιστιοφόρο που έφευγε για την Ικαρία. Θαλασσοδαρμένος φθάνει στον προορισμό του και αμέσως ερωτά αν υπάρχει κάποια Ελένη χήρα και πληροφορείται ότι προ ήμερων έχασε τον άνδρα της· αμέσως ρώτησε να μάθη τον δρόμον που οδηγούσε στο σπίτι της χήρας γυναικός. Δεν εξήτησε να ανάψαι το κουρασμένο σαρκίο του, αλλά σπεύδει χωρίς καθυστέρηση, η φωνή της Ελένης τον ενοχλεί. Εκεί που βάδιζε βλέπει μια έξαλλη γυναίκα να τρέχει απελπισμένη, την φωνάζει με το όνομα της και λέγει: «Ελένη που πηγαίνεις, για σένα ήλθα». Και η πονεμένη γυναίκα συνέρχεται, βλέπει τον πνευματικό, σκέπτεται αυτό που θα έκαμνε και εξομολογείται ότι την στιγμή εκείνη επήγαινε να πνιγεί στην θάλασσα. Η γυναίκα εσώθει, το θαύμα έγινε, όπως η ίδια μου το εξιστόρησε...

Η αδελφή Ευφροσύνη με εβεβαίωσε ότι όταν πήγε να ασπασθεί τον τάφο του Γέροντα, ησθάνθει τέτοια ευωδία, ώστε στην συνείδηση της στέκει σαν ένας πατερικός άγιος, ο οποίος πράγματι έχει αγιάσει. Ένα άλλο πνευματικό του τέκνο, η Μ.Κ. μου διηγήθει ότι τον Νοέμβριο του 1954 επισκέφθηκε τον Γέροντα στην Πάτμο και την φιλοξένησε στο ι. Κοινόβιο του Ευαγγελισμού. Επί δύο ήμερες παρέμενε στον πύργο του Μοναστηριού· την τρίτη ημέρα ο αείμνηστος επέμενε να μη κοιμηθεί πλέον στο μέρος αυτό, πράγμα που έγινε. Την νύκτα εκείνη έπεσε ακριβώς σε αυτό το κρεβάτι κεραυνός. Ημπορεί να θεωρηθεί τυχαίο γεγονός η σωτηρία ενός ανθρώπου με την επιμονή του πνευματικού πατρός;

Τελευταίες υποθήκες του αιμνήστου Πατρός Αμφιλοχίου 14 Απριλίου 1970, 10η μ.μ.

- Στην βασιλεία των ουρανών βασιλεύει η ειρήνη και η χαρά παιδί μου.
- Να έχετε αγάπη μεταξύ σας, να παρακαλείτε τον Θεόν να με συγχωρήσει, διότι δεν σας έδωσα τίποτε ως πατέρα... (Γερόντισσα συγκεκριμένη). Το παν, Γέροντα, μας έδωσες.
- Τη Γερόντισσα ν' αγαπάτε. Ο Θεός να σας ενισχύει να οδηγήσετε καλώς το ποίμνιον που σας έδωκε να διευθύνετε. Θα αισθάνομαι πολλήν χαράν όταν σας βλέπω να προχωρείτε. Να παρακαλείτε να με βάλει και με ο Κύριος εις την θέσιν σας. Πάντα θα εύχομαι να ζήσουμε αενάως εις την δόξαν του Παραδείσου. Θέλω να συνέχισεις πιστά το έργον μου όταν θα φύγω. Θα χαίρομαι όταν θα βλέπω ότι προχωρείτε εις τις άγιες γραμμές του Μοναχισμού....

15 Απριλίου 1970

- Πρέπει να είσθε παιδιά της αγάπης. Δεν θα φοβήσθε τον διάβολον.

- Να έχεις υπομονήν, ταπείνωσιν και αγάπην. Θα έχετε αρχαίαν ανάμνησιν για την συνάντησιν με τον Γέροντά σας.
Ο Θεός ευλόγησε να έλθουν όλα τα παιδιά μου.
Δεν έχω άλλην χαράν και άλλον πόθον, να σας δω μέσα στον Παράδεισον. Ο Θεός να σας αξιώσει της δόξης Του. Έχω μεγάλην συγκίνησιν που έχω πλάι μου όλα μου τα παιδιά. Άλλη χαρά δεν έχει ο πατέρας.
- (Πνευματικό παιδί: πολύ τον αγαπάς, Γέροντα, τον Θεολόγον).
Από μικρό παιδί τον έβλεπα, τον αγαπούσα, προσευχόμενη και παρακαλούσα να γίνω ένας μαθητής του και οπαδός του. Και έγινε.
- Να ζήσετε βίον ειρηνικόν και άγιον, να κρατήσετε τις γραμμές των πατέρων σας, να ζήσετε τον χριστιανικόν και ελληνικόν βίον...
- Ανδρίζεσθε και κραταιούσθε, για να μην έλθετε εις πειρασμόν. Μη δίδετε σημασίαν εις τον κόσμον. Ο κόσμος εξ αρχής και τους Αποστόλους και όλους τους Αγίους τους έπιασε για τρελούς «...και εμέ εδίωξαν και υμάς διώξουσιν». Να έχωμεν την ομόνοιαν και την ειρήνην. Αυτά ευλογεί ο Θεός.
- Ο Θεός να σας ευλογήσει, να είναι πάντα κοντά σας στις εργασίες σας, στις σκέψεις σας. Να μην αναμιγνύεσθε ούτε στα κομματικά, ούτε στα προσωπικά. Πάντοτε να λέγετε: Ο Θεός να σας φωτίζει να κάνετε ό,τι είναι καλύτερον για τον τόπον μας.
- Ημών το πολίτευμα εν «ουρανοίς υπάρχει». Εδώ ψευτοζούμε, λοιπόν να μη στενοχωρούμεθα ό,τι και να μας συμβεί...
- Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν. Εμείς αυτό πρέπει να λέγωμε είτε καλά έχομε είτε κακά.
- Όπου εγωισμός εκεί Πνεύμα Θεού δεν υπάρχει.
- Δεν ημπορεί να λέγεται Χριστιανός εκείνος όπου δεν έχει αγάπην. Προσποιείται τον Χριστιανόν...

16η Απριλίου, 12η μεσημβρινή (Εις τον ιατρόν της Πάτμου)

- Το Πνεύμα του Θεού να είναι πάντοτε μαζί σας, όλες οι διαγνώσεις σας να είναι φωτισμένες. Να είσαι ευχάριστος και εις τους ανθρώπους και εις τον Θεόν. Εύχομαι εκ καρδίας να γίνεις ένας Ιεραπόστολος ιατρός, διότι το πλησίασμα του Χριστιανού ιατρού εις τον άρρωστον παίζει σπουδαίον ρόλον. Εγώ σε αγαπώ διότι έχεις εντός σου εθνικότητα και θρησκευτικότητα. Δεν σε θεωρώ ως ιατρόν, αλλ' ως ιδικόν μου πρόσωπον.

Εκοιμήθει μετ' ολίγον (2.15 μ.μ.) εν Κυρίω.

Οποία όντως πνευματική διαύγεια!